

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010216
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010216.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému T. K., R.. XX.XX.XXXX C. T., T. D. R. K. R. C., t.č. R. K. R. C., N. XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 13. februára 2020 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: T. K., R.. XX.XX.XXXX C. T., T. D. R. K. R. C., t.č. R. K. R. C.Á., N. XX, na slobode,

je vinný, že

v mieste svojho trvalého pobytu v R. K. R. C. a všade inde kde sa zdržiaval nerešpektoval výzvu Okresného súdu Považská Bystrica č. k 1T/5/2018-288 zo dňa 20.6.2018 na nastúpenie do výkonu trestu, hoci túto riadne prevzal dňa 29.6.2018 na pošte v R. K. R. C., čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom, a bez akéhokoľvek vážneho dôvodu maril realizáciu uloženej trestnej sankcie tým, že nenastúpil najneskôr v priebehu dňa 15.7.2018 výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Žiline, ktorý trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 1T/5/2018-273 zo dňa 28.2.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 7.3.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 1T/5/2018-281 zo dňa 30.5.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 9.6.2018,
t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 03.06.2019 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, č. k. Pv 213/19/3304-7 zo dňa 27.05.2019, na obvineného Martiša pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/32/2019-61 zo dňa 19.07.2019, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby. Obžalovaný podal voči predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 13.02.2020 za účasti obžalovaného a zistil nasledovné:

Obžalovaný K. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 213/19/3304-7 zo dňa 27.05.2019, doručenej súdu dňa 03.06.2019, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku robí dobrovoľne a nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného K. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. V predmetnom konaní nebola uplatnená náhrada škody.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepričetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej pričetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom predmetných trestných činov je ochrana a rešpektovanie právoplatne uložených zákazov a príkazov na podklade individuálnych právnych aktov, čo je objektom trestného činu. Tieto záujmy boli konaním obžalovaného porušené, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonával dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerával len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to výsluchom obžalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi: spis Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/5/2018, lustrácia ZVJS, hodnotenie z ÚVTOS, správa OR PZ R., evidenčná karta vodiča, správa o povesti, lustrácia priestupkov, lustrácia Sociálna poisťovňa, odpis registra trestov a zistil nasledovné: Z výsluchu obžalovaného T. K. vyplynulo, že trest uložený mu trestným rozkazom sa mu javí ako neprimerane prísny. Žiada uložiť podmienený trest odňatia slobody. Aktuálne je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Návykové látky neužíva, alkohol nepije, fajčí cigarety. Nemá vyživovacie povinnosti. Má vyhlásený osobný bankrot. Býva u rodičov, ktorým prispieva, keď sa mu dá. Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného T. K. vyplynulo, že obžalovaný má pätnásť záznamov v registri trestov. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Považská Bystrica sp. zn. 1T/5/2018, a to rozsudkom zo dňa 28.02.2018, právoplatný dňa 07.03.2018, za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) a za prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty, za čo mu súd uložil úhrnný a spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bolo mu uložená aj ústavné protitoxikomanické liečenie. Obžalovaný sa v minulosti dopustil prevažne majetkovej trestnej činnosti (prečinov krádeže, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty, porušovania domovej slobody, dvakrát sa dopustil aj prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a pod.).

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov a evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil spolu 2 drobných priestupkov v dňoch 23.07.2018 a 04.04.2016, súdmi mu boli spolu uložené tri zákazy činnosti viesť motorové vozidlá.

Zo správy Mesta R. K. R. C. z 14.01.2020 vyplýva, že obžalovaný je rozvedený, trvale bytom R. K. R. C., nemá podližnosti voči mestu, jeho správanie nebolo riešené komisiou.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný naposledy pracoval ako zamestnanec od 13.01.2020 do 14.01.2020 v spoločnosti T. X. I. J..I..

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonával dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd zväžil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd prihliadol na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného T. K., a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní). Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, pričom mal zahladené len dve odsúdenia z pätnástich. Súd v danej veci ukladal trest za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde je zákonom ustanovená trestná sadzba až na dva roky. Po zväžení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku páchatel'a, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu nebude postačujúce obžalovanému uložiť výchovný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu, ale účel trestu bude naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to predovšetkým s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý má pätnásť záznamov v registri trestov, teda ani tieto opakované odsúdenia ako aj predchádzajúce podmienené tresty odňatia slobody ani nepodmienečné tresty odňatia slobody na neho nemali prevýchovný vplyv. V danom prípade súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, ktorá bola do 16 (šestnásť) mesiacov s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností, kedy sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižovala o jednu tretinu, pričom súd uložil obžalovanému trest vo výmere 7 (sedem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.